

1653
TV
aerop
1811

GAZETA POZNANSKA

Nro. 61.

w Srodę dnia 31. Lipca Roku 1811.

z Warszawy d. 23. Lipca.

Dla późnego odebrania przeszła pocztą następującego artykułu, musielismy go wstrzymać do dalszej gazety:

O dawnym Moście pod Warszawą.

Gdy w czasie tegoroczney suszy Wisła nadzwyczajnie opadła, dały się widzieć od brzegu Pragskiego gęsto ubite w kilkanaście rzędów pale; są to szczątki dawnego mostu, do którego wchod był przez Mostową ulicę. Budowę go zaczął w roku 1557 Król Zygmunt August, podług następującego świadectwa Belskiego:

„Tegoż roku Król zaczął most drewniany znacznym kosztem budować w Warszawie, którego potem Anna Królowa Polska, siostra tego, dobudowała i poprawiła, i bramę od miasta z wieżą wymurowała dla ognia.”

Napis na bramie dochował nam Stanisław Sarnicki in *Descriptione Poloniae*; był zaś takowy:

„Ne pontem sublicium superbo sumptu, atque arte admirabili à Sigismundo Augusto Rege inchoatum, et à se post ejus mortem consimili opere perfectum, repens vicinia suburbiorum male cautorum tectorum flamma nec opinata mere corripere, correptumque in favillam redigeret: Anna Jagiellonia Poloniae Regina, magnorum regum conjunx, soror, filia, hoc lateritio propugnaculi sepimento tutissimo à fundamentis excitato, mutiendum curavit Anno Christi Dei Nostri MDXXCII.”

Nadsza tej budowie trwałość utrzymała ją wiek cały przeciw pędowi wody i ogromnym lodu bryłom, które corocznie Wisła toczy. Zniszczyła zapewne ten most nieprzyjazna Szwedów ręka po ostatnim ustąpieniu z Warszawy za Karola Gustawa w roku 1657. Stał on jeszcze nienaruszony roku poprzedzającego w czasie sławnej za Pragę bitwy między Polakami i Szwedami przez wianych dowodzonych Królów, która dnia 28. Lipca zaczęta o świcie, dopiero dnia 30. tegoż miesiąca po południu się skończyła, gdyż współczesny Autor Samuel Grządźki, jeden z stronników Rakoczego, opisując najdokładniej pomienioną bitwę in *Historia Cossaco-Polonici Belli*, dwa razy most rzeczony wspomina: raz, iż nim ostatnie Polskie szeregi z Warszawy idąc most przeszły, już Król Szwedzki nadszedł z wojskiem do Nowogrodu; i tego samego wieczora były utarczki o miejsce obozu; drugi raz, że, gdy Jan Kazimierz wiedział na stronę nieprzyjaciół skłaniające się zwycięstwo, powoli ku mostowi ustępować zaczął, rzucili się za nim hurmem Polacy, których Szwedzi przez most goniąc, wpadli do Warszawy, i znowu to miasto zająli.

Powód, który mógł mieć Zygmunt August do stawiania tego mostu, wyraża Jan Kochanowski w następujących wierszach:

To jest on brzeg szczęśliwy, gdzie na czasy wieczne,
Litwa z Polską mają seamy mieć społeczne,
A ten, który to wielkim swym staraniem sprawił,
Aby już więc żadnego wstrętu nie zostawił,
Wisłę, która nie zawždy przewoźnika słucha,
Mostem spętał; bród wielki, ale droga sucha.

Bibl. Jagiell.
D. 1306/22

Inne jeszcze tegoż Kochanowskiego wiersze są takie:

Bógżeć zaplać o Któłu, żeś ten most zbudował,
Pierwiec zawsze szeląg nad potrzebę chował;
A dziś i tenem przepił, bo idąc do domu
Naypóźniej, od przewozu nie płacę nikomu.
X. P. P. K. P. i W.

z Krakowa d. 17. Lipca.

JW. Hrabia Potocki, Prezes Rady Stanu i Ministrów, opuścił dnia wczorajszego miasto nasze.

Przed kilku dniami zjechał tu z Warszawy JW. Niemcewicz, Sekretarz Senatu.

Przyjemna dla każdego roczna rocznica wniścia zwyciężkich wojsk Polakich do Krakowa w dniu 15. Lipca, obchodzona tu była w sposobie różniącym się od poprzedzających lat i lepiej-słodkiej tej pamiętce odpowiadającym. Zamiast zwykłego oświecenia domów, składają mieszkańcy ochoczo koszt takiego oświecenia w pieniądzech dla chorych i ranionych obrońców oyczyzny. Amatorowie muzyki dali dnia tego koncert na wsparcie sierot i chorych głównego szpitala pod dozorem WW. Paniem Miłosierdzia zostającego, który liczna Publiczność obecnością swoją zaszczycić raczyła.

z Paryża d. 10. Czerwca.

Na posiedzeniu ciała prawodawczego pod dniem 8. Czerwca, przelożył Minister stanu Hrabia Régnaud St. Angely, prawo względem finansów Państwa i budget 1811 roku. W tym budżecie, rzekł, wszystkie dochody i wszystkie wydatki dawnych i nowych Departamentów Państwa są wyszczególnione. Wydatki i dochody Departamentów Rzymu, Trazymeny, uścia Rennu, uścia Skaldy i Deptu. Symplon, są w wyciągu wszystkich dochodów roku 1811 objęte. Nie tak się zaś ma z 7 Deptami Hollandyi, 3 Deptami Elby i Illiryi. Podatki i administracya tych Prowincyów, osobném prawem będą oznaczone, ich zaś dochody składające się z dawnych poborów bez trudności nietmogły bydz wciągnięte w generalną dezygnacyą dochodów Państwa. Sporządzone zostały trzy etaty z któ-

rych każdy składa osobny artykuł budgetu. Departament Lippy zostaje przez rok 1811 przy dawnym urządzeniu finansowym. Eiat dochodów od 1811 wynosi 945 milionów franków to jest 159 milionów więcej jak w r. 1810. Znaczne to podwyższenie dochodów powstało z 3 przyczyn: 1) przez umieszczenie przyłączonych krajów i Illiryi w budżecie; 2) przez polepszenie rozmaitych gałęzi przemysłowych; 3) przez użycie zasad nowych przy wprowadzaniu niektórych towarów i z konsumpcyi tabaki. Dochody Departamentów Rzymskiego i Trazymeńskiego wynoszą 12 milionów 575,282 franków; dochody 7 Departamentów Hollanderskich, 55 milionów; 3 Departamentów północnych 20 milionów; Illiryi 10 milionów. Cła od roku 1810 widziały podwyższone swe zwyczajne dochody, przez wpl, wające pobory zwprowadu towarów kolonialnych. Z cła tego część jedna dochodu wpływa do kasa publicznych, którym dzielą się rozmaici Agenci wprowadu, iako to: kompanie, ludzie prywatni, którzy assekuracyą przyjęli i wynadgrodenia otrzymali, nasi nieprzyjaciele i nasi sąsiedzi którzy na przedaży korzystali. Skutek przedsięwziętych kroków tak dalece odpowiedział oczekiwaniu; że największa część towarów opłacie podlegających, w momencie gdy ta nałożoną została, nie poszła w górę. Jast jeszcze jedna przyczyna, działająca na podwyższenie dochodów celnych. Rozliczne drogi któremi towary tego rodzaju wchodziły od kilku miesięcy zostały zawarte. Czynność angielskich monopolistów, łakomstwo assekuratorów wszystkich krajów, bezczelność przedających są bez skutku. Składki na naszych brzegach i na naszych granicach są wypróżnione, nasze zaś linie celne sięgające do brzegów Texel i Emis położyły koniec wszelkim oszukańczym nawozom. Z drugiej strony Regia z fabrykacyi tabaki 1809 tylko 18 a 1810 tylko 21 milionów zgromadziła. JC. Mę osądził, że słowniej jest, wrócić dawniejsze w tej mierze Rządo-

wi prawo tak korzystnie użyte, i powierzyć administracją fabrykacji tabaki tudzież wyłączną przedz. R. gii. Wzrost części tej dochodów w latach 1811 i 1812 gdzie się nowa R. g'a formule niebędzie zbyt znaczny, lecz późniey, czysty wpływ postawi N. Cesarza w stanie niżenia głównej summy opłat gruntowego. Powiększenie wydatków było skutkiem koniecznym przedsięwziętego przyłączenia krajów; lecz nadto znalazły się, i inne jeszcze powody, pochodzilo to 1) z długów publicznych i pensyów; 2) z rozmaitych Departamentów ministerjalnych. Wiecznie trwający dług publiczny kraju Hollandyi wraz z długiem zabezpieczonym w summie 27 milionów wynosi 88 milionów 300,000 franków. Długi Toskany i Państw Rzymskich niemogą nigdy przejść na etat wydatków publicznych. J.C. Mé rozkazał ułożyć likwidacyę i zaspokojenie należności każdej z dochodów dobr krajowych zabezpieczył. Powiększony wydatek na Ministerya, określony prawie jest zupełnie w expensach Departamentów marynarki i wojennego. Procz tego Ministeryum sprawiedliwości potrzebowało więcej 5 milionów, nietylko do urzędzenia Trybunałów w nowych Departamentach lecz i na pomnożone potrzeby, tak dla większej ilości sędziów iak i ich pensyi; co na przyszłość dogodnieyszem będzie do sprawowania i b. eg. sądownictwa. Inne Ministerya z powodu powiększającej się ludności odebrały dodatki. Mimo tego zostają jeszcze 22 miliony iako fundusz rezerwowy, na nieprzewidziane potrzeby wszystkich Departamentów. Podatki roku 1812 zostają tego-roczone. Dla 7 Departamentów Hollenderskich, dawne systemma opłat będzie tymczasowo użyte. J.C. Mé chętnie jeszcze przed rokiem 1811, byłby dopełnił życzeń swych nowych poddanych w porównaniu ich z dawnemi Departamentami Państwa, lecz jesteśmy już blisko końca tego roku dla tego niepodobna tak prędko ułożyć nową i dokładną organizacyą. W ciągu roku 1812 będzie

wszystko przysposobione, do uczynienia zmian w tym względzie, od roku zaś 1813 zupełnie zasady Administracyi też same będą co i innych Departamentów.

Podług przełożonego ciała prawodawczemu prawa finansowego rozmaite bransze wydatków są następujące:

Dług publiczny.

Wieczysty — — —	62,300,000.
Ditt. Hollenderski — —	26,000,000.
Opłaty dożywociów — —	16,300,000.
Ditt. Hollandyi — — —	1,400,000.

P e n s y e.

Cywilne i militarne — —	10,000,000.
Ditto Hollandyi — — —	3,300,000.
Duchowne — — —	28,900,000.
Lista cywilna Xiążąt francuzkich — — —	28,300,000.

M i n i s t e r y a.

Naywyższego Sądu — — —	27,266,000.
Interessów zagranicznych — —	8,800,000.
— wewnętrznych — — —	60,000,000.
— Skarbu — — —	24,000,000.
— Woyny — — —	280,000,000.
Administracyi wojenney — — —	180,000,000.
Marynarki — — —	140,000,000.
Religii — — —	16,500,000.
Policyi — — —	2,000,000.
Koszta układów — — —	8,500,000.
Fundusz rezerwowy — — —	22,034,000.

Franków 954,000,000.

z Paryża d. 13. Lipca.

Dziennik Państwa umieścił pod artykułem z Berlina co następuje: P. Massow pierwszy Marszałek nadworny, odebrał dymissyę; dwie inne osoby znacznie zaprowadzono do Szpandau i Kolberga; dwóch Radzców stanów prowincyalnych złożono z urzędu. Zapewniamy, że osoby te podały protestacyą przeciw wydanym dyspozycyom rządowym.

Dwóch Anglików dystyngwowanych, którzy na słowo honoru iako ienci wojenni zostawali w Paryżu, umknęło, lecz schwytanymi zostali pod Honfleur.

W latach 1808 i 1809, w 95 departamentach zaszczepiono ospę 599,835 osobom. 60,962 miało ospę naturalną, z których 12,140 umarło, a 2066 popsutycli lub kalekami zostało.

z Paryża d. 18. Lipca.

Dnia 15. znajdował się N. Cesarz na Rządzie handlowey w Trianon.

W Czwartek zwiedził JC. Mé Pałac Wersalski, w towarzystwie Architekta Fontaine.

Wyrok Cesarski datowany dnia 15. t. m. przedłuża po raz ostatni aż do 1. Września, termin amnestyi dla Francuzów na dniu 24. Kwietnia 1810 wydanej.

z Hamburga d. 13. Lipca.

Dnia 11. zdarzył się tu następujący niebezpieczny przypadek. Tak zwany Kunstmistrz na wodzie, okazał swą zrećność wplywaniu na Basyń Alster, który napelniony był mnóstwem statków. W jednym z nich za nadto naphało się ludzi, którzy w wązkiej przestrzeni tak dalece cisnęli się, że się łódź przewrociła; pomimo napędzszey i naydalejniejszey pomocy wielu utraciło życie, przez co może nie jedna z biednych familiów naygłównieyszą swą podporę utraciła. Niemożna z pewnością oznaczyć liczby utomionych, gdyż nie jest doskonale wiadomo wiele się osób w statku znajdowało.

z Hamburga d. 19. Lipca.

Gazeta nasza zawiera wyciąg z protokółu sekretaryatu stanu o organizacyi generalney departamentów hanzeatycznych.

Kommissya Regencyjna w Hamburgu ustanowiona, trwać ma do 1. Stycznia 1812. Od tego czasu, dla trzech departamentów formujących 32 dywizyą militarną, wyznaczony jest Gubernator generalny i Generalny Dyrektor Policyi, tudzież w Hamburgu urządzony będzie Cesarski sąd nadworny. Opłata podatku gruntowego, ustanowioną być ma dla wszystkich 3 departamentów, na rok cały

w summie ogólney 6,758,000.
Podatek osobisty i od ruchomości 1,111,800.
Od drzwi i okien 559,400.
Patentowe 900,000.

wszystkiego 9,336,200.

Daley, podnoszonem być ma na podatkach gruntowym osobistym i mobiliarnym 2 centymy jako fundusz rezerwowy, 17 centymów na opłatę stałych lub zdarzających się wydatków sądowych i administracyjnych; narazie 5 centymów więcej, dla trudniących się poborem. Gminy prócz tego mają być umocowane, przydawać do rozkładu summy główney do 5 centymów, na wydatki gminne. Do summy główney opłaty od drzwi i okien przydatne być mają 10 centymów na koszt wygotowania list i p kwitowań. Patentowe na sposób Francuzki być ma wprowadzone, toż samo i kontrybucye indirecte pobierane. Departamenta formować mają dyrekcya artyleryi, której głównem miecem będzie także Hamburg. Ma pod sobą 2 poddyrekcye w Travemünde i w Bremen. W dyrekcyi tej być ma 6 gwardyów artyleryi, to jest w Hamburgu w Cuxhaven, Nitzehüttel, do czego należą równie Bremen, Lubeka i Travemünde. Departamenta Wyższego Elby, uscia Wezeru, mają dostarczyć kaźden po jednej kompanii kanoniczkiej do straży nadbrzeżów. Ma także znajdować się Dyrektorium Inżynieryi, którego stolicą jest Hamburg. Zandarmerya 3 departamentów składać będzie legią pod Nrem 34. W każdym departamencie, organizowaną zostanie kompania rezerwowa od roku 13. Kompania departamentu uscia Elby składać się ma z głów 120 a dwóch innych z 100 ludzi.

z Lüttich d. 9. Lipca.

General Berger des Barreaux, komendant departamentu Ourte uwiadomił Mairów departamentu, że 1500 wskazanych do robót publicznych, zbiegło z St. Quintin, i może wszyscy lub w części odali się ku temu departamentowi lub jeszcze się udadzą. Wszy-

wa ich do pilnego strzeżenia departamentu, ażeby zapobiedz schronieniu się tych zbiegów. Żandarmerya, leśniczowie nawet gwardya narodowa, wszystko ma stanąć do tego celu w gotowości. Odebrawszy zaś wiadomość o nich, mają uwiadomić Generała, który natychmiast wyśle woyska do ich ścigania.

z Neapolu d. 22. Czerw.

Wszystkie malatury i inne rzadsze obiekta znajdujące się wzniesionych klasztorach, niemogą być przedawane, lecz oddane będą mają Ministrowi spraw wewnętrznych do dalszego zadysonowania.

N. Królowa udała się do Castella Mare dla brania wód mineralnych. Król tamże wyjechał.

z Szczecina d. 13. Lipca.

Dnia 14. t. m. chciał J. P. Claudius przedsięwziąć tu podróż napowietrzną w maszynie do latania przezeń wymyślonej. O godzinie 4. po południu miał się wznieść z góry Vogelstange zwanej bliżko Odry leżącej. Mocny wiatr północno-wschodni dał od rana i niekazał się spodziewać dobrego skutku. O godzinie 1. ta może, zniewoliła P. Claudius do odwołania napełnienia balonu, gdyż to dopiero nastąpiło od godziny 2. Nareszcie o 8. był balon napełniony tak, iż mógł podnieść 165 funtów. Nie było to jednak dostatecznym, do podniesienia P. Claudius z łodką i kotwicą, a cóż dopiero z znacznym ciężarem maszyny do latania i potrzebnym balastem. W tym stanie potrzeby, umyślono, ażeby lżejsza osoba, zostawiając maszynę do latania wsiadła do kosza, i na los w podróż się puściła. Pssamonik Durieux, który przybył tu z Berlina wraz z P. Claudius, przyjął ją na siebie. Siłą wspomnianą balonu, iednakże bez balastu został Durieux podniesiony. O trzy kwadransy na 9., prawie przy zupełnym ucieszeniu wiatru i pogodnym niebie, wzniósł się człowiek ten bez doświadczenia, bez żadnego sposobu do ratowania iedynie z kotwicą, przy obawach znacznie zgromadzonego widza: z wolna do góry, przez

Odrę przelatując. O parę set kroków od miejsca wzniesienia się począł balon znacznie opadać, dla tego podróżny przymuszony był zamiast brakującego mu balastu kotwice wyrzucić, ażeby w Odrę nieupaść. Tym sposobem balon miał lżeć 18 funtów, i wzniósł się do takiej wysokości, że zupełnie z oczu patrzących zniknął.

W tym momencie przybywa cubstytuowany napowietrzny podróżny z szczęśliwie odbytej drogi, w dobrym zdrowiu, spuściwszy się wczoraj o 2. us 10., a zatem w godzinę po swem wzniesieniu się, pół mili od Starogardu, pod wiać Gross-Schöfeldt; przez który czas podług drogowskazu odprawił podróż 6½ mili.

z Wiednia d. 13. Lipca.

Wszystkich oczy obrócone są na seym Węgierski. Niewątpiącale, że szlachetny ten naród, raczy odstąpi starych z duchem teraźniejszego czasu niezgodnych prerogatyw, i wspólnie z innymi pod berłem naszego laskawego Monarchy zadydującemi się ludami, ciężary kraju porównanie dźwigać będzie. Tymczasem słychać, że magnaci Węgierscy zaręczali także znaczną część biletów kasowych. Na zieżdzie mające być przytomne regimenta, odebrały rozkazy do marszu. Dawniej zniesiona gwardya z węgierskiej szlachty, ma być znowu uformowana.

z Aachen d. 10. Lipca.

Co lat 7 przypadający wielki odpust, dla Aachen tak radosny iak ważny moment: zbliżył się znowu. Wielkie relikwie, te więcej iak od 1000 lat, tak troskliwie zachowywane klejnoty, to jest: Sukiénka Matki Boskiej, w której Odkupiciela świata porodziła; Pieluski, w którą go obwiała; Prześcieradło, w które zawiniono ciało S. Jana Chrzciciela po ucięciu mu głowy, tudzież ręcznik, którym przepasano na krzyżu naszego Zbawiciela, podług odwiecznego zwyczaju, ludowi pokazywane będą. Dnia 23. Czerwca rozłożono pokrycia na miejscach gdzie posolicie świętości te są okazywane. Wczoraj odjęta

pieczęcie; dziś ma się zacząć publiczne od-
wiedzenie tych kościelnych skarbów i trwać
będzie dni 14. O zgromadzeniu się za da-
wniejszych czasów nabożnych ludzi, mowi
pewien historyk miasta Aachen: W roku
1440 tak wiele nachodziło się ludu w dniu
podobnej uroczystości, że dom jeden niemi
nadto obciążony zawalił się; przyczem 19
osob życie straciło a 80 ciężko rannych zo-
stało. Ze w roku 1453 taki tłum cisnął się
do miasta, iż Magistrat musiał kazać bramy
pozamykać i dopiero częściami wpuszczać
wchodzących a wypuszczać wychodzą-
cych. W roku 1496 w jednym dniu
rachowano 14,2000 obcych. Pielgrzym-
ka trwała tak długo, dopokąd iey Jozef II.
w roku 1776 swym poddanym niezkazał.
Mimo tego w latach 1783, 1790 i 1804 li-
czba ludzi nagromadzonych tak była wielka,
że braku pomienionych pielgrzymów ledwo
dostrzedz można było.

z Od granic Węgierskich d. 5. Lipca.

Pułkownik Rossyjsko-Cesarskiej gwardyi
Nikiusz, odebrał od swego Monarchy w da-
rze paradną szablę i 1000 rubli. — Z powo-
du wkradającej się dezercyi, nad Dunaiem
i Sawą rozstawiono pikiety.

z Sztokolmu d. 9. Lipca.

Gdy upłynioney wiosny wielu buntowni-
czych poddanych, chodząc od wsi do wsi,
spokojnych mieszkańców gwałtem starali się
namówić ażeby z niemi w gromadzie szli do
Orebro, gdzie na ów czas Król i Stany znay-
dowały się były; gdy nareczcie przyszli do
pewnego wieśniaka w Olmskog nazwiskiem
Nilsson ażeby dwóch iego synów z sobą wy-
prowadzić, matka ich Maria Nilsdotter z ta-
ką mocą wystawiła im popełnianą zbrodnią,
że się natychmiast rozeszli. JK. Mość biało-
głową tę pełną patryotyzmu udarował złotym
medalem z łańcuchem na szyję, i razem
wielkim srebrnym wylęcany pucharem,
z tym pochlebnym napisem: Karol XIII Ma-
ryi Nilsdotter w Oelmskog za cnotę patryo-
tyzmu. Podarunki te obydwu, oddane iey by-

ły publicznie w kościele, gdzie także ogło-
szony został wyrok na buntowników wymie-
nionych.

z Slezwigu d. 8. Lipca.

Hrabia Gottorp opuścił Anglików. Przy-
był on przed kilką dniami do Tönning i jak
mowią ma zamiar udać się do swy rodziny
w Swabach.

z Kopenhagi d. 13. Lipca.

Ani na wielkim ani na małym Belcie nie-
masz okrętów nieprzyjacielskich; angielkie
okręty tego roku niewzięły tu żadnego stale-
go stanowiska.

z Rossyi d. 1. Lipca.

Cesarz swych Posłów przy dworach za-
granicznych rozkazał uwiadomić, że świeżo
przbyły Posel Francuzki, Hrabia Lauriston,
z strony swego Monarchy przywiózł naj-
szczerze zapewnienia przyjaźni. — Gdy
JK. Mość niedawno udać się chciał na para-
dę, pośliznął się iego koń na gładkim bruku
i upadł. Cesarz obraził się lekko na rękę
i kolanie. Gdy po tem zdarzeniu JK.
Mość raz pierwty wyjeżdżał, zbiegał się lud
i nie przez dwoyznaczną radość dał widzieć
pociechę z oglądania zdrowo ukochanego
Monarchy.

z Petersburga d. 6. Lipca.

General Leytmant Dołgoruckoi udaie się
w charakterze Posia do Neapolu, Radzca tainy
Maltysz do Carlruhe a na iego miejsce P.
Alopceus do Sztutgardu. Drugiemu z nich
wynagrodzone być mają koszta podróży
2500 a obiemu pozostałym osobna 5000 rubli

z Londynu d. 12. Czerwca.

Lekarze oświadczyli iednogodnie iż JK.
Mó nie iest w stanie przyięcia napowrót za-
trudnień Królewskich, lecz że z resztą zdro-
wie iego nie pogorszyło się do tego stopnia
ażeby o iego uleczeniu powątpiewać należało.
Wczoray z Helgoland przybyłe listy za-
wierają nadapodziewaną wiadomość o odda-
leniu się Króla Szwedzkiego do Danii. Jak
zapewniają podobno w pierwaszém porusze-
niu gniewu, z okoliczności niewiadomych, po

sporze jak mniemają (z Angielskim oficerem) wsiadł do statku otwartego i szczęśliwie do Eyder przybił. Gustaw Adolf parę dni wprzód prosił Kapitana jednego okrętu rozejmowego Duńskiego o zabranie go z sobą do Danii.

Kapitan był temu przeciwy gdyż to niezgadzało się z odebranemi przezeń rozkazami. Pomiędzy Helgoland i lądem najmniejszej niemasz komunikacyi; na brzegach morskich z drugiey strony przedsięwzięto środki daleko ostrzejsze niż były kiedy od czasu załączenia tej wyspy przez Anglików.

Gazety nasze zawierają suplikę Gwinei, ażeby jako w ogniu wytrzymać mogącą, broń od przewodzenia nad nią papierowego.

Funt cukru kosztuje 6 soldów, (6 fenigów.) Kawy cale kupować niechęć.

W liście z głównej kwatery Generała Wellington datowanym 11. Czerwca, siła jego wojsk oznaczona jest w sposobie następującym. Piechoty Angielskiej 12,000, Portugalskiej 10,000, Hiszpańskiej pod Blake i Castannos 10,000, wszystkiego 32,000. Jazdy Angielskiej 2800 ludzi, Portugalskiej 1000 i tyleż Hiszpańskiej. Artylleryi 1000 ludzi in summa 37,800 ludzi. Korpus Lorda Spencer do tego nie należy. Podług listów z Portugalii regiment 31 został rozpuszczony i oficerowie regimentu wracają do Anglii. Przyczyna nie jest wiadoma. — Prawie wszyscy nasi ludzie użyci do szturmowania Badaioz albo są ranni albo w niewolę zabrani.

Rząd nasz nieodebrał żadnych nowszych wiadomości od Lorda Wellington, publiczność zaś nasza, w swych rozmowach, mówi, że jest Wellington pobity, zabrany, zabity, i nareszcie że się szczęśliwie cofnął. — Niedawno reszta korpusu Büfów, wybitego pod Albuhera (mają kaszkiety także z Bawolej skory) 287 ludzi wsiadło na okręty w Plymouth. — Okręt Gleaner popłynął do Ameryki z depeszą żądającą objaśnienia względem ostatniej walki pomiędzy Prezydentem i statkiem Little-Belt. Okręt ma natychmiast wrócić i oczekiwać Admirala Yorke na pe-

wném miejscu. Wypadek depeeszów zakreśli sposób dalszego działania Admiralowi.

Z Plymouth wyszły także fregaty Samson i Surveillante do Ameryki, ma prócz tego wiele innych jeszcze za nimi popłynąć. — Jak mówią Rogers odebrał rozkaz, natychmiast rozwinąć żagle, i krzyżować nad brzegami Amerykańskimi, dla zasłonięcia bandery tych krajów.

Marynarka Amerykańska składa się teraz z 11 fregat od 44 do 16 armat, z 6 brygów, 2 schoenerów, 170 szalup kanonierskich i 4 bombardyerskich. Sześć fregat, 5 brygów i 3 schoenery użyte tylko są do odbywania służby.

z Londynu d. 8. Lipca.

Skonfiskowano tu znowu wiele okrętów amerykańskich. — Admirals Yorke, który z 5 wojennymi okrętami udał się ku brzegom Ameryki północnej, odebrał zapieczętowane rozkazy, i te dopiero w stronach wschodnich Scillo ma otworzyć. Regiment ieden Guernsey i rozmaici Generałowie udają się za nim dla poskromienia pychy Amerykanów.

Mieszkańcy wyspy St. Barthelemy złożyli przysięgę wierności nowemu Królowi Szwedzkiemu, Karolowi XIII.

W obawie wyniknąć mogącej wojny, wychodzi stąd wiele amerykańskich okrętów z podróżnemi. — Na wyspach naszych Wschodnio-Indyjskich, nakazano ażeby kupcom Amerykańskim, więcej nad 300 funtów szterlingów w gotowiźnie niewypłacano; za reszte swej należności muszą brać towary kolonialne. — W Indyach wschodnich czuć się dać panowanie Nęgrów St. Domingo, rabusie ci niezanną nawet i bandery angielskiej.

O D E Z W A

do Obywateli i mieszkańców miasta Poznania.
Powszechne uskarżenia się na natręctwo i nadprzykrzanie się licznego po domach i ulicach zebrzącego ubóstwa było powodem, że Directorium ubogich miasta wszystkiełożyło starania, aby takowemu nieporządkowi położyć ramę. Jakoż usiłowania nasze nie były nadaremne, bo już prawdzi-

8

wie ubodzy ile tylko być może z kassy publicznej na utrzymywanie siebie odbierają wsparcie. Fundusze jednak teyż kassy tak są szczupłe, że bez szczególnego dorożenia się dobrze myślących obywateli i mieszkańców miasta urządzenie tak chwalebne utrzymanie być nie może. W ten czas tylko uprzykrzonemu po domach i ulicach zebraćtu skutecznie będzie można z pobiedz; jeżeli chęci obywateli i mieszkańców miasta nie będą ustawać w dodawaniu i pomnożeniu szrodków do zamiaru tego prowadzących. Dla tego podchlebiać sobie możemy z pewnością, iż nie tylko ci obywatele, którzy dotąd do potrzeb kassy publicznej ubogich dokładać się za świętą mieli sobie powinność, w tey dobroczynności i szcudroblivosti oneż pomnożyć raczą, ale też i inni, co od powszechnego obowiązku odbiegać zdawali się outąd do ogólnego ciężaru miasta jako z prawa przykład się nie omisszają. Przytym Publiczność uprasza się aby dla tym skuteczniejszego wstrzymania żerzących; żadney nie udzielała pomocy, owszem ludzi takowych najbliższemu urzędnikowi Policynemu donieść starała się. — W Poznaniu dnia 30 Lipca 1811.

Directorium ubogich miasta Poznania.
R o s e.

Uwiedomienie. Stosownie do zapozwu z powództwa JW. Katarzyny z Rożnowskich Korytowskiej w Chwałkowie w Powiecie Szredzkim Depcie Poznańskim mieszkającej w asystencyi Ur. Pawła Weissleder Adwokata Trybunalskiego w Poznaniu mieszkającego czyniącej JW. Antoniemu Korytowskiemu Sędziemu Pokoju Powiatu Szredzkiego także w Chwałkowie w tymże Powiecie mieszkającemu dnia 26. Lipca r. b. 1811 wręczonego, zapozwała wspomniona JW. Katarzyna z Rożnowskich Korytowska rzeczzonego swego małżonka JW. Antoniego Korytowskiego o odłączenie swego majątku od majątku mężowskiego. — W Poznaniu dnia 29. Lipca 1811.

Doniesienie. Woyt gminy Mało-Lubińskiej w Powiecie Krotoszyńskim w Departamencie Poznańskim uwiedomiona szanowną publiczność, iż tu w Lubinie mały stroż nocny przytrzymał złodzieja z parą koni sobotowatemi, ogier mający lat 6, wierzch lat 9. Człowiek od tych koni, który postany był po legitymacją tych koni uciekł, konie zostały się w Lubinie małym, która leży miłą od Pleszewa i tyleż od Jarocina. Właściciel tych koni w każdym czasie odebrać je może, aby się do-

kładnie wylegitymował i kosztą powrócić. — W Lubinie małym dnia 28. Lipca 1811.

Doniesienie. Woyt gminy Zerkowskiej w Powiecie Poznańskim w Departamencie Poznańskim podaje do wiadomości, iż dnia 27. Lipca borowy z tych dobr złapał klacz gniada z płową r. s. l. piętnowaną mającą lat 4, ta znajduje się w dworze Zerkowskim. Właściciel tey wylegitymowawszy się dokładnie za powrociem kosztów odbierają. — W Zerkowie dnia 28. Lipca 1811.

Do sprzedania. Kamieniczka o 3 pigtrach, tu w Poznaniu w Rynku na rogu budków pod Nro. 26 leżąca, successorów niegdy Karola Kleczyńskiego własna, długa 14 a szeroka 13 stop, z pobocznym budynkiem 6 stop długości mającym, dnia 20. Czerwca 1810 roku urzędownie nazl. pol. 6279 otaxowana, ma być przez niżej podpisanego Notaryusza stosownie do zlecenia Prześw. Trybunału cyw. I. inst. Deptu. Pozn. na wniosek tychże successorów, i szl. Stanisława Sypriewskiego kupca jako opiekuna małoletnich Kleczyńskich, wszystkich tu mieszkających; wydanego przez publiczną licytacją naywięcey dającym sprzedana. Pierwsze przygotowujące przyzderzenia nastąpi dn. 16. Września r. b. przed południem o godzinie 10, w Kancellaryi podpisanego Notaryusza tu na Garbarach pod Nro. 426. Wzywa się zatem wszystkich kupna tey kamienicy z przyległościami sobiż życzących, aby w dn. i miejscu oznaczonym się stawili, i oświadczenia swoje podali, gdzie po ogłoszeniu warunków kupna, naywięcey dającemu, przyzderzenie przygotowujące nastąpi. — Działo się w Poznaniu dnia 26. Lipca 1811.

M a l i n o w s k i.

Do sprzedania. Podpisany Burgrabia ma honor szanowną publiczność uwiedomić, iż dnia 8. Sierpnia r. b. o godz. 10. z rana przez publiczną licytacją więcey dającym i przybicie otrzymującym, sprzedanemi zostaną koni dziewięć różnego gatunku, między któremi się znajdą klacze trzy z zębami, za gotową grubą monetą, która odbywać się będzie w Poznaniu na ulicy Napoleńskiej pod Nro. 136. Wzywa zatem wszystkich urzędujący Burgrabia ohotę takowego kupna mających, aby się na wyznaczony czas, miejsce i godzinie stawili i swe licyta podali. — W Poznaniu d. 30. Lipca 1811. J. Bogdański, B. T. c. D. P.

Dodatek

D O D A T E K

DO

GAZETY POZNAŃSKIEJ

Nr. 61.

OBWIESZCZENIE

Prefekt Departamentu Poznańskiego. Gdy JW. Minister przychodów i Skarbu w skutku Reskryptu swego d. d. 2. b. m. nakazującego przyjmowanie Biletów Kassowych w połowie opłat do wszystkich Kass publicznych, chcąc zaprowadzić dostateczniejszą Kontrolę tychże Biletów i zapobiedz wszelkiemu nadużyciom iakże w braku objaśniających Instrukcyów miejsce znaleźć by mogły, wydał w tym celu urządzenie, iakie następuje.

1mo. w Księgach Kassowych tak Percept iako też wydatków mają być osobne rubryki do zapisywania Biletów Kassowych, które to zapisywanie natychmiast ma być rozpoczęte.

2do. Kiedy Kontrybuceni w opłatach podatków Billety Kassowe wnosić będą, mają Kassyerowie wyrazić w kwitach, które na takowe opłaty wydadzą ilość wniesionych Biletów mają także w tych kwitach specyfikować wszystkie inne gatunki monet w iakich reszta opłaty nastąpiła. Dochodzenie zaś skutków niniejszego urządzenia co Kwartał czynione być ma przez Podprefektów w terminach do opłaty podatków przypadających.

3tio. Kiedy Kassyer czyni kommułówek z Kassy iakowe wypłaty, czy to w skutku Assygnacyi na wypływy wydanej czy to pensyi etatowych czy na koniec inną iakokolwiek bądź, powinien domagać się od odbierającego wypłatę specyfikowania gatunków pieniędzy w kwicie, a te kwity, które takowego specyfikowania mieć nie będą, za nieważne zostaną poczytane.

4to. Każdy Kassyer odsyłając do wyższej Kassy pieniądze, powinien odbierać Kwit na nie z wyszczególnieniem gatunków monet i Biletów Kassowych, kwity bez takowego wyszczególnienia dane, uważane będą zanieważne, a na od mawiających lub zaniedbujących takowego wyszczególnienia, kara rozciągać się ma. — Przeważnie aby nikt w czasie niewiadomości składać się nie mógł, urządzenie takowe prócz zwyczaj-

nych cyrkularzy, przez gazety do powszechney podaie się wiadomości. Poznań dnia 18 Lipca 1811. roku.

w niebytności Prefekta

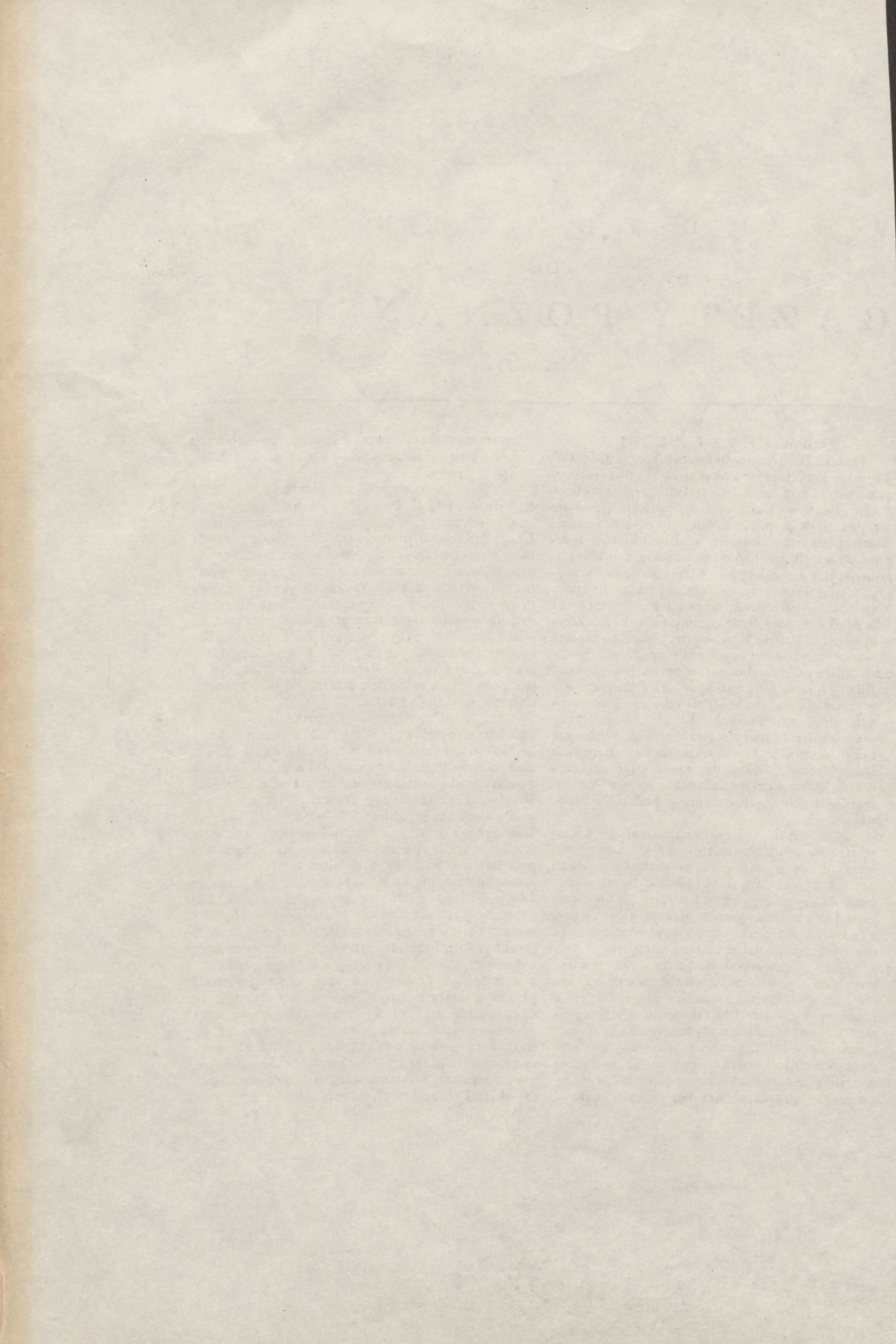
Schoenfeld, R. P. Neyman, Sekr. Gen.

Obwieszczenie. Prefekt Deptu. Poznańskiego. Chcąc koszt skarbu na materyały piśmienne, dla biur Prefekturalnych, ile możności zmniejszyć, przedsięwziął dostawkę tych materyałów, przez licytacją puścić. Wyznaczając więc do niego dzień 6. Sierpnia r. b.; wzywa każdego mającego ochotę podjąć się entrepryzy, aby w tym dniu przed JP. Salkowskim, zastępcą Szefa wydziału administracyi ogólnej stawił się, i składając próby tak papieru z każdego gatunku, iako i laku, nici etc. cenę ich do protokółu podał. — W Poznaniu, dnia 20. Lipca 1811 roku.

W niebytności Prefekta:

Schönfeld, R. P. Neyman, S. G.

Do sprzedania. Sąd sporny Wydziału Rawickiego sądu Pokoju Powiatu Krobskiego uwiadamia szanowną publiczność, iż z mocy zalecenia Preśw. Trybunału Iey instancyi Deptu. Pozn. pod dnem 11. Stycznia r. b. wydanego, w mieście Sarnowie w wydziale Rawickiem Powiecie Krobskiem Depcia Poznańskiem plac pogorzały pod liczbą 9 na ulicy Kościelney, między pogorzeliškami Gottfryda Kinasta z iedney, a Michała Łopacińskiego z drugiey strony leżącym 90 tal. przez biegłych oceniony, a w towarzystwie ogniowym 725 tal. przyjęty, tudzież do tego placu z sztuki gruntu należące, pierwszy Kopaniną zwany, iedno i część osmą staia długi z iednego końca 22, a z drugiego 13 zagonow szeroki do 3 wiertelę garcow 4 miary Poznańskiej wysiewu mający z iedney strony z gruntami Jana Huberta, a z drugiey Gottfryda Reisiga graniczący na 45 dukatow, drugi zaś Dąbrową zwany iedno, i i iedną czwartą część staia długi 14 zagonow szeroki na korym 3 wiertelę miary Poznańskiej wysiewa się, między rolami Hubertowy i Karola Asta położony na

32 dukatów przez biegłych oszacowane, Walentego Piątkowskiego właściciwe, i przez niego używane, z których gruntów i domu opłata gruntowa 2 zł. polsk. gr. 6 na rok wynosi, z obowiązkiem robienia w każde żniwa siedm dni, do strzyżenia owiec i grabienia siana Pańskiego, wychodzenia kiedy jest nakazano, sprzedanemi będą przez publiczną licytacją w miejscu posiedzeń sądu powyżey namienionego w Rawiczu, do ktorey odbywania terminu publikacyi warunkow sprzedaży, pierwszy dnia 27. Czerwca na którym popierający sprzedaż tę 600 tal. jako licytacji quantum dać ofiaruje się, drugi na dzień 10. Sierpnia, trzeci dnia 30. tegoż ostatni i zawity do przygotowanego przyzrządzenia, i więcey dajacemu za własność przyznania na dzień 10. Września r. b. ustanowione zostały. Subhastacya ta rozpoczęta jest na żądanie szl. Jana Kinasta płociennika, i Jana Ungra młynarza obywateli miasta Sarnowy, przeciw Walentemu Piątkowskiemu rzeźnikowi w Sarnowie mieszkającemu, i przez nich samych przy poręczeniu Ur. Musbeka Patrona sądu Pokoju Powiatu Krobskiego popieraną będzie. Aresztowanie zaś nieruchomości na mocy ugody w sądzie spornym wydziału Rawickiego pod dniem 31. Października roku 1809 względem wypłaty kapitału 200 dukatów i zaległej prowizyi i niedopełnionosy dnia 3. Listopada roku 1810 przez Ur. Krolikowskiego Burgrabiego sądu uskutecznione, nastąpiło, ktorego przez szl. Raichelta zastępcy Burmistrza miasta Sarnowy w dzień tego samego aresztowania przez Ur. Zeydlera Pisarza sądu wydziału Rawickiego dnia 6. a przez Ur. Wollenhaupta Pisarza aktowego, w obrębie wydziału i Powiatu Krobskiego dnia 12. tegoż samego miesiąca Listopada wręczony i zawidymowanym został. — Działo się w Rawiczu dnia 12. Kwietnia 1811.

Do przedania. Niżej podpisany Burgrabia Trybunału Poznańskiego uwiadomia niniejszém Prześw. publiczność, iż na żądanie W. Barbary z Kobieryckich Rudnickiey zatrudowane sądownie 18 sztuk krow i 2 skóry z krow dnia 5. Sierpnia r. b. w Poznaniu w podworzu dworcu pod

Nro. 44 za kościołem Sgo Marcina sytuowanego przez licytacją więcey dajacemu za gotową zapłatą w grubey monecie sprzedawane będą, mający ochotę kupna wzywają się więc, aby się wspomnionego dnia stawili i swe licyta podawali. — W Poznaniu dnia 25. Lipca 1811.

Bielawski, B. T. c. D. P.

Do przedania. Dnia 8. Sierpnia o 3. godzinie po południu sprzedane zostaną przez aukcyą w kamienicy JP. J. S. Gumprechta kupca na Rynku pod Nro. 93 następujące trunki: 1) beczka starego burguńskiego winaj (Nuits); 2) beczka starey francuzkiej wodka (Cognac); 3) 50 butelek białego i 50 czerwonego szampańskiego wina. Te trunki wysłane były od JP. Franciszka Andrieux w Rithms, dla kupca z Kalisza, który podupadł, a u wspomnionego kupca Gumprechta złożone, u ktorego z przyczyny wzmiankowanego upadku zostały do dziś dnia, a na rachunek Pana Andrieux sprzedane zostaną; na prokuracyą JP. Andrieux przez S. F. G r a v i n.

Citatio. Na żądanie Ur. Augusta Marcina Zaborowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym pierwszej Instancyi Departamentu Poznańskiego w Poznaniu na ulicy Garbary zwaney pod Nrem 430 mieszkającego jako kuratora masy w procesie likwidacyinym po niegdy JW. Władysławie Gurowskim, Marszałku wielkim Litewskim zapoznani są wszyscy wiadomi kredytorowie do teyże masy zgłaszający się do stawienia się na dzień 15. Miesiąca Października roku bieżącego, na Autyencyi Trybunału Cywilnego pierwszej Instancyi Departamentu Poznańskiego Wydziału IIgo z rana o godzinie 10 jako też i w dni następujące, dopokli likwidacye pojedyncze kategoriycznie załatwionemi nie będą, aby pretensye swe likwidowane usprawiedliwili. Wzywają się przeto niniejszym wszyscy niewiadomi wierzyciele niegdy JW. Marszałka Gurowskiego, aby się dnia tegoż pod prekluzją stawili, likwidacye swe podali i one usprawiedliwili. Poznań dnia 15 Lipca 1181.

Zaborowski Kurator.

